

tænneløge Clod-Hansen at sige, at han end viklede sig hjælpeløst ind i de mest modsigende Erklæringer, tilkommer der ham aabenbart den største Ros og Anerkendelse for den i god Forstand kollegiale Maade, paa hvilken han har gennemført sin Virksomhed under de Kaar, som han selv saa udførligt har skildret. Clod-Hansen burde derfor have haft Lov til i Fred at fortsætte dermed, saa længe hans Kræfter slog til, og saa længe han mente sig i Stand til at bære det dermed forbundne Ansvar. Spalte 1359—60 i Bilagene siges det meget rigtigt af tre Læger, der udtale sig om Læge B., at de „maa betegne det som en stor Uret mod ham, om en Fremdragen af hans tidligere Liv skulde komme til at skade ham i fremtidig Udøvelse af Lægevirkomheden“. Det er sandt. Derfor burde disse Aktstykker angaaende hele denne Sag, som vi fik frem ved anden Behandling, have været behandlede paa den Maade, jeg har tilladt mig at henstille til den højtærede Minister at søge at foranledige, og jeg vil spørge den højtærede Justitsminister, om han, naar han nu ser hen over den lange Række af Folk, som ere blevne saarede i denne Sag — han kan jo tage sig selv med —, en Række af saarede, hvortil Professor Rovsing har ydet sit store og meget tunge Kontingent, ikke er paa det rene med, at han har haft en lidet heldig Haand i denne Sag, og at det at sætte denne Sag, der oprindeligt var Muus' Sag, til Debat i alle sine Enkeltheder her i Landets lovgivende Forsamling var et meget lidt overvejeth Skridt. Man kan i saa Henseende ikke bebrejde de to ærede Medlemmer noget, som vare de formelle Stillere af Forespørgslen om denne Sag, fordi de ganske naturligt lige saa lidt som de fleste andre Mennesker kendte denne Sag i alle dens Enkeltheder. Men det er mig ganske uforstaaeligt, at der ikke indenfor Ministeriet, hvor jo denne Sag har været til Drøftelse lige fra Begyndelsen af, har været nogen, som kunde indse Nødvendigheden af, at der i denne Sag blev grebet ind i Tide med en ledende og ordnende Haand.

Christian Rasmussen: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig at gøre. Der findes paa Ændringsforslagslisten under Nr. 121 et Forslag om en Understøttelse paa 168 Kr. aarlig til Enken efter en Karantæneofficiant i Helsingør. Det glæder mig at se dette Forslag opført her, og den paagældende Enke vil ganske sikkert være over-

ordentlig glad for den Understøttelse, der saaledes er tiltænkt hende. Men jeg vil tillade mig at forespørge den højtærede Justitsminister, om han ikke, da der nu er gaaet ca. 1½ Aar, hvori hun — uden Skyld fra hendes Side — ingen Understøttelse har faaet, skulde finde sig foranlediget til at optage paa det Tillægsbevillingsforslag, vi vel snart se herved, et Forslag, gaaende ud paa at yde hende Understøttelsen fra den Dag, hendes Mand i November 1910 afgik ved Døden, eller eventuelt fra 1. April 1911. Det forekommer mig, at da hun selv er uden Skyld i, at hun ikke tidligere har faaet tildelt nogen Understøttelse, bør hun ogsaa have den Understøttelse, der vilde have tilkommet hende, hvis man fra anden Side i rette Tid havde været opmærksom paa Forholdet.

H. Neergaard: I Anledning af Ændringsforslag Nr. 167, hvorved Resten af de Penge, der skulle anvendes til Opførelse af Straffeanstalten ved Nyborg, foreslaas bevilgede, skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om dette Byggeforetagende. Det vil erindres, at i Fjor, da Lovforslaget var fremme her i Tinget, stilledes der af nogle Medlemmer et Ændringsforslag med følgende Ordlyd: „De forskellige Arbejder og Leverancer udbydes ved offentlig Licitation, samlet eller delt“. Dette Ændringsforslag havde en betydelig Fejl, idet det paabød, at enhver Leverance til dette Byggeforetagende skulde udbydes i offentlig Licitation. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) og jeg stillede et Underændringsforslag, hvorved Ændringsforslaget kom til at lyde saaledes: „De forskellige Arbejder og Leverancer udbydes hver for sig ved offentlig Licitation i videst muligt Omfang“. Paa denne Maade ændret var Bestemmelsen rigtig og anvendelig baade paa dette og de fleste andre af Statens Byggeforetagender. Ændringsforslaget blev ikke vedtaget her i Tinget, men det blev besluttet, at Arbejdet skulde udføres som en Generalentreprise, der hovedsagelig skulde udføres af Nyborg-Firmaer. Det har imidlertid vist sig, at den Frygt, vi nærede, i nogen Grad var berettiget. Der er særlig ved Udbydelsen af enkelte Dele af Arbejdet fremkommet visse Ulemper, som have medført, at det ikke har været muligt helt at gennemføre Generalentreprisen, i alt Fald ikke for visse Arbejders Vedkommende: Vand, Gas og Elektricitet. Udbydelsen er foregaaet paa den Maade, at Nyborg-Firmaer have gjort